

K Kiliński. Dokumenty
zniesze niepublikowane
ne przez kancelarię ba-
ziały oraz do nich wpły-
podczas kwerendy źród-
zespołów archiwalnych
jak: Armia Krajowa; Ar-
AK im. Stefana Czarnie-
Związek Żołnierzy Armii
nisja Historyczna; Ogól-
u „Kiliński” Światowego
jowej; Polska Akademia
zawie, Zakład Systemów
y Światowej. Uzupełnie-
się w Wojskowym Biu-
3H) ze zbioru Materiałów
istytutu Historycznego¹⁶⁶
óry przechowywany jest
jskowym (CAW). W to-
teriały archiwalne, które
względem na utrudnienia
chiwalnych Instytutu Pa-
ctwie nie uwzględniono

znalazły się 102 doku-
ie. Mają one w większo-
ch to maszynopisy. Stan-
ardzo dobry. Zostały one
otowując dokumenty do

owego Instytutu Historycznego

wydania, wobec braku instrukcji wydawniczych dla źró-
deł dwudziestowiecznych historycznych, autorzy oparli
się na *Instrukcji wydawniczej dla źródeł historycznych
od XVI w. do połowy XIX w.* pod redakcją Kazimierza
Lepszego oraz artykule Zygmunta Kolankowskiego
*O przyszłej instrukcji wydawania źródeł historycznych
XX wieku.* Zasady edytorskie tam proponowane zostały
zmodyfikowane ze względu na charakter dokumentów.
Dodatkowo, jako wzorcowe dla tematu, przyjęto wy-
dawnictwo *Powstanie Warszawskie 1944* pod redakcją
P. Matusaka, opierając się na proponowanej przez redak-
cję metodzie edytorskiej.

Wszystkie prezentowane dokumenty mają wartość
oryginału, dlatego kolacjonowanie tekstu źródeł nie było
konieczne. Każdy z dokumentów opatrzone nagłówkiem
zawierającym datę i miejsce powstania, regest informu-
jący o treści oraz dane o wystawcy i adresacie tekstu.
Dokumenty zostały zaopatrzone również w legendę in-
formującą o miejscu przechowywania, zespole archi-
walnym, z którego pochodzą, oraz o ich charakterze. Ze
względem na charakter źródła autorzy starali się jak najdo-
kładniej oddać stronę graficzną tekstu oryginalnego, za-
chowując: alienację, podkreślenia oraz zmiany czcionki.
Odnosiłki do samego tekstu, podobnie jak przypisy rze-
czowe, zostały uproszczone. W przypisach rzeczowych,
odnoszących się do osób występujących w tekście, auto-
rzy podali jedynie pełne imię i nazwisko. Przypisy teks-
towe zostały możliwie uproszczone i zastosowane tylko
w miejscach koniecznych do objaśnienia czytelnikowi,
by nie wpłynęły na czytelność tekstu źródła. Do opraco-
wania przypisów rzeczowych posłużyły teczki osobowe
z zespołu Akt Romualda Śreniawa-Szypiońskiego oraz